

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobkyně: **S. K.**, bytem P., B., zastoupen Mgr. Gabrielou Kopuleťou, advokátkou v Praze 1, Havlíčkova 1043/11, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu dle § 79 zákona č. 150/2002 Sb.,

t a k t o:

- I. Řízení se zastavuje.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů ve výši 13.342 Kč k rukám zástupkyně Mgr. Gabriely Kopuleté, advokátky, a to do třiceti dnů od právní moci usnesení.**
- III. Žalobkyni se po právní moci tohoto usnesení vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 1.000 Kč z účtu Městského soudu v Praze.**

O d ů v o d ň ě n í

Žalobkyně se žalobou ze dne 11. 1. 2017 domáhala, aby Městský soud v Praze uložil žalovanému rozsudkem povinnost ve věci rozhodnout a to v soudem stanovené lhůtě, dále aby soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Žalobkyně dne 6. 10. 2016 žádala o povolení k trvalému pobytu, žádost byla téhož dne podána u žalovaného. Dle ust. § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců, by měl žalovaný rozhodnout neodkladně a v případě, že takto rozhodnout nelze, měl by rozhodnutí vydat do 60 dnů ode dne podání žádosti. Žalovaný však rozhodnutí nevydal a z toho důvodu podala žalobkyně dne 7. 12. 2016 návrh na provedení opatření proti nečinnosti. Žalobkyně vyčkala 30 dní od podání návrhu, nicméně k vydání rozhodnutí ve věci nedošlo, ani nadřízený orgán, kterým v tomto případě byla Komise pro rozhodování ve věcech cizinců, vůči žalovanému neprovedla žádné opatření proti nečinnosti. Z toho důvodu má žalobkyně za to, že žalovaný je ve věci nečinný a že v této věci vyčerpala bezvýsledně veškeré prostředky, které stanoví procesní předpis – tedy návrh na provedení opatření proti nečinnosti ve smyslu ustanovení § 80 správního řádu.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 6. 2. 2017 popírá důvodnost podané žaloby, uvádí, že s žalobkyní komunikoval a že v řízení konal úkony pro vydání rozhodnutí.

Správní orgán dále uvádí, že ode dne podání tedy od 6. 10. 2016 zjišťoval, zda jmenovaná splňuje podmínky, které stanoví zákon pro udělení jí požadovaného trvalého pobytu.

Žalovaný dále uvedl, že dne 19. 1. 2017 správní orgán zpracoval Předkládací zprávu k vydání povolení k trvalému pobytu. Žalobkyni se tímto navrhuje vydat povolení k trvalému pobytu podle ustanovení § 87h odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb.

Takto podanou žalobu ze dne 11. 1. 2017 vzala žalobkyně zpět svým podáním ze dne 15. 2. 2017 v celém rozsahu zpět, a to z toho důvodu, že žalovaný správní orgán vydal dne 19. 1. 2017 rozhodnutí, kterým vyhověl žádosti žalobkyně. Žalobkyni toto rozhodnutí nebylo ke dni 15. 2. 2017 dosud doručeno, o vyhovění žádosti se dozvěděla na základě telefonického sdělení v měsíci únoru 2017. Současně žalobkyně žádá o náhradu nákladů řízení.

Městský soud v Praze v daném případě žádosti žalobce ze dne 15. 2. 2017 postupoval podle ustanovení § 47 písm. a) soudního řádu správního, který stanoví, že soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, a proto řízení v této věci zastavil.

Pokud jde o otázku náhrady nákladů řízení, podle ustanovení § 60 odst. 3 soudního řádu správního žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.

V této věci je nesporné, že žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení vzniklo. Žalobkyně podala žalobu, která by za předpokladu, že by došlo k jejímu projednání, byla posouzena jako důvodná. Žalovaný byl skutečně nečinným, když nevydal rozhodnutí o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu na území ČR v zákonem stanovené lhůtě 60 dnů. Žalovaný měl vydat předmětné rozhodnutí nejpozději do 5. 12. 2016, což neudělal.

Soud dále konstatuje, že úspěšně se ochrany před nečinností může žalobou bránit jen ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti. Žádost o opatření proti nečinnosti v předmětné věci byla podána dne 7. 12. 2016, avšak žalovaný na ni nijak nereagoval, následkem čehož podala žalobkyně po uplynutí 30 dnů předmětnou žalobu. S ohledem na výše uvedené soud náhradu nákladů řízení žalobkyni přiznal.

Výši náhrady potom soud určil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), a to tak, že 1.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku z žaloby, dále náklady právního zastoupení za tři úkony právní pomoci podle § 9 odst. 3 a 3.100 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby a zpětvzetí žaloby, a 3x režijní paušál podle § 13 odst. 3 a 300 Kč, tedy celkem 13.342 Kč, včetně DPH ve výši 21%.

Výrok o vrácení části soudního poplatku se opírá o ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož platí, že soud vrátí v případě, je-li řízení zastaveno před prvním jednáním, z účtu soudu zaplacený soudní poplatek za řízení snížený o 20%, nejméně však o 1.000 Kč. V této věci žalobce zaplatil soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, proto soud rozhodl o vrácení části zaplaceného soudního poplatku v částce 1.000 Kč.

Vzhledem k tomu, že v inkriminované věci bylo řízení o žalobě před prvním jednáním zastaveno, postupoval Městský soud v Praze podle citovaného ustanovení a rozhodl o částečném vrácení zaplaceného soudního poplatku.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. února 2017

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**